

РЕШЕНИЕ

№ 7047

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 14.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8189** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер 8189 по описа за 2023 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Териториална дирекция „Митница С.“ срещу РЕШЕНИЕ №ПИ-266 от 07.08.2023г. на Директора на ТД на НАП, с което жалбата на ТД „Митница С.“ срещу Разпореждане за прекратяване на производството изх.№С[ЕИК]-0277557 от 19.03.2023г., издадено от В. Б. на длъжност Главен публичен изпълнител /ПИ/ в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП- е отхвърлена.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. На първо място се твърди, че от разпореждането не става ясно дали публичният изпълнител е извършил пълна и подробна справка за движимото и недвижимото имущество на длъжника „Гикас Транс“ ЕООД, преди да квалифицира дълга му като несъбираем. С оглед изложеното се визира, че неправилно е приложен чл.225, ал.1 от ДОПК, тъй като разпоредбата е свързана с преценка за несъбираемост на вземането. Подчертава се, че изпълнителният титул –наказателно постановление №657 от 07.01.2014г. е предявено на НАП за принудително събиране на 23.11.2016г., поради което не е ясно от тази дата какви изпълнителни действия са били предприети. Не е спорно, че длъжникът

има МПС-та, но липсват действия по обезпечаване и съхраняване им. Твърди се, че от Автоматизираната информационна система на МВР, извършена от сектор РИАР, отдел „Митническо разузнаване и разследване, за периода от 24.11.2016 до 18.07.23г. се установява, че длъжникът има 1 т.а., 1 влекач и 2 полуремаркета. Подчертава се, че едва 02.02.2021г. е изпратено разпореждане за спиране от движение на МПС и са наложени запори, но ефективни резултати от тези действия липсват. На второ място се релевира довода, че не е събрана информация за платежни сметки на длъжника –ползвател по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, от съответните доставчици на тези услуги. На следващо място се твърди, че няма направени справки до всички организации и институции, които издават лиценз или разрешение за извършване на търговска дейност. Подчертава се, че няма справка и за пригежаваните от длъжника земеделски земи. С оглед изложеното се твърди, че допуснатите грешки от публичния изпълнител, по никакъв начин не са отстранени от директора на ТД на НАП, в производството пред него, което е контролно-охранително. На последно място се подчертава, че оспореният акт е постановен и при несъответствие с целта на закона, защото това, че вземането е трудно събираемо, не означава, че е несъбираемо изобщо. С оглед изложеното се моли да се уважи ЖАЛБАТА.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от юрк.С., която поддържа жалбата и моли да се уважи. Претендира юрк.възнаграждение.

Ответната страна, чрез юрк.В., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Подчертава, че решението на директора на ТД на НАП е недопустимо, тъй като в разпоредбата на чл.266, ал.1 от ДОПК не е предвидена възможност за оспорване на разпореждането за прекратяване на производството. С оглед изложеното се релевира, че същото е недопустимо и подлежи на обезсилване. Алтернативно, ако не се сподели тази позиция- се моли да се отхвърли като неоснователна жалбата. Претендира се юрк.вазнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 17.08.2023г. по отношение на връченото на 11.08.23г. РЕШЕНИЕ №ПИ-266 от 07.08.2023г. е в срок.

Във връзка с довода за недопустимост, съдът намира следното: касае се за оспорване на разпореждане за прекратяване на производството, което е постановено по чл.225, т.4 от ДОПК.

Видно от нормата на чл.266 от ДОПК няма ограничение в оспорването на посоченото разпореждане, а точно обратното –при прекратяването на едно административно производство – допустимостта от оспорване е необходима, тъй като на възискателя конкретно се прегражда възможността да се събере вземането.

Следователно жалбата е допустима и следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка съдът съобразява изложеното, че разпореждането е издадено на основание чл.225, т.4 от ДОПК, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. В тази връзка се установява, че е било направено проучване за притежавано имущество, доходи и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Резултатите от направеното проучване са обективирани в изготвеното от старши публичен изпълнител становище за проученото имуществено състояние и категоризация на задължено лице. В същото изх.№С230001-180-002389 от 26.07.23г. на л.16 и сл. е посочено, че на 19.12.2012г. е образувано изпълнителното дело, към което

с разпореждане от 22.02.2018г. е присъединен жалбоподателят за събиране на вземането по наказателното постановление. Посочено е, че задълженото лице не притежава недвижими имоти. Има 4 бр. МПС с обща пазарна цена от 17 000лв. и с наложени запори. Същите нямат валидна ГО, не са и открити от органите на МВР, няма авоари по банковите сметки, по които също е наложен запор за постъпващи суми, няма данни за притежаване на дългосрочи и краткосрочни инвестиции, не притежава и ценни книжа, няма действащи лицензии и разрешителни, няма регистрирани фискални устройства, с прекратен аот 2015г. е регистрация по ДДС.

Спорът е дали правилно публичният изпълнител е преценил, че са изчерпани изпълнителните способности и вземането е несъбираемо.

Следва да се има предвид, че разпореждането на публичния изпълнител е оспорено пред Директора на ТД на НАП, който с решение № ПИ-266 от 07.08.23г. е отхвърлил жалбата. В мотивите си ответникът е описал какви действия са предприети, за да се достигне до извода, че длъжникът не притежава никакво имущество, към което може да бъде насочено изпълнението.

При така установената фактическа обстановка СЪДЪТ намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по [чл. 268, ал. 1 ДОПК](#), от надлежна страна с право и интерес от обжалване и е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от орган, който разполага с материална и териториална компетентност, съгласно [чл. 266, ал. 1 ДОПК](#) – директорът на Териториалната дирекция на НАП. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната му.

Настоящата съдебна инстанция не констатира нарушения на процесуалните правила при издаването на процесното решение, съответно на разпореждането за прекратяване. В случая, съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства налага да се приеме на следващо място, че фактическите констатации на органите по приходите са правини, а изведените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон.

Съгласно [чл. 162, ал. 1 ДОПК](#) държавните и общинските вземания са публични и частни. Безспорно е установено, че вземанията, предмет на спора, са публични държавни вземания по смисъла на [чл. 162, ал. 2, т. 7 ДОПК](#). Публичните вземания се събират от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго ([чл. 163, ал. 1](#) и [ал. 3 ДОПК](#)), следователно вземанията на ТД "Митница"-С. следва да се събират по реда, предвиден в ГПК или ДОПК. В този смисъл е и [чл. 209, ал. 2, т. 5 ДОПК](#), според който принудително изпълнение се предприема включително въз основа на влязло в сила наказателно постановление.

В процесния случай, при изпълнение на правомощията си и с оглед пълното проучване на имущественото състояние на длъжника, публичният изпълнител е изпратил искания по смисъла на [чл.212 ДОПК](#), както и е извършил редица справки в публични регистри, като съгласно върнатите отговори, по образуваното изпълнително дело е установено, че дружеството няма имущество, няма авоари по банковите сметки, по които също е наложен запор за постъпващи суми, няма данни за притежаване на дългосрочи и краткосрочни инвестиции, не притежава и ценни книжа, няма действащи лицензии и разрешителни, няма регистрирани фискални устройства, с прекратена от 2015г. регистрация по ДДС. Притежаваните 4 бр. МПС са запорирани, но

същите не са установени, поради което по отношение на тях не може да се насочи изпълнение с предприемане на действия по описването им и оценяването им, за да бъдат продадени.

Следователно в хода на публичното производство, видно от доказателствата по делото, е извършено документално проучване за притежавано имущество, доходи и активи на длъжника, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Правилно и законосъобразно, след като е извършил проверка относно наличието на доходи, имущество и активи на длъжника, към които да бъде насочено принудителното изпълнение и е установил, че такива липсват, главен публичен изпълнител при ТД на НАП, на основание [чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК](#), е прекратил производството по принудително изпълнение срещу дружеството.

По доводите в жалбата: не се установи, както и не са правени както пред публичния изпълнител, така и в съдебното производство твърдения, че дружеството има земеделска земя. В действителност съгласно чл.7 от Закона за земеделските производители има регистър на земеделските стопани по седалище на дружествата, но само, ако длъжникът е придобил земеделска земя и се е регистрирал, за което няма срок. Страната в качеството си на жалбоподател е можела да ангажира доказателства в посочената насока или да иска събирането им, каквото не е направено, поради което съдът приема тези твърдения за недоказани. Аналогично е становището на състава към довода на страната за събиране на информация за платежни сметки от съответните доставчици на платежни услуги. В тази връзка трябва да се има предвид, че ответникът е отбелязъл, че не са установени вземания на длъжника към трети лица.

Относно твърденията, че не е отправено запитване към всички органи, издаващи лицензи и разрешителни, то пособна констатация е налична, а именно, че дружеството –длъжник не притежава такива, поради което този въпрос е изяснен.

Следователно правилно органът по принудителното изпълнение при условията на разпоредбата на [чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК](#) - е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности, визирани в ДОПК, са изчерпани. Тази констатация почива на обективни и актуални данни за имущественото състояние на длъжника. В случая, от доказателствата по делото /към които има отношение и жалбоподателят, тъй като може да ангажира такива в съдебното заседание, но не го е сторил/ се установява, че тази преценка е базирана на справки за имущественото състояние на длъжника като при това положение обоснован се явява извода, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като от доказателствата по делото се установява, че всички изпълнителни способности са изчерпани.

Въз основа на установеното, настоящата съдебна инстанция приема, че са осъществени всички възможни процесуални действия, респективно използвани са всички способности за принудително изпълнение, предвидени в ДОПК, поради което законосъобразни се явяват изводите на публичния изпълнител и ответния административен орган за наличието на основание по [чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК](#) за прекратяване на производството по принудително изпълнение. Посоченото правно основание предвижда като единствена предпоставка изчерпване на всички изпълнителни способности, което е изпълнено от публичния изпълнител в процесния случай.

С оглед гореизложеното, настоящият състав приема, че оспореното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание [чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК](#) в полза на ответника следва да се

присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на НИПП вр. с ЗПП от 100лв..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Териториална дирекция „Митница С.“ срещу РЕШЕНИЕ №ПИИ-266 от 07.08.2023г. на Директора на ТД на НАП, с което жалбата на ТД „Митница С.“ срещу Разпореждане за прекратяване на производството изх.№С[ЕИК]-0277557 от 19.03.2023г. издадено от В. Б. на длъжност Главен публичен изпълнител /ПИ/ в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП -е отхвърлена.

ОСЪЖДА Териториална Дирекция „Митница С.“ да заплати на ТД на НАП 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончатено.

Съдия: